

DIUMENGE 33 DURANT L'ANY (C) 2013

1. EN COMPANYIA DE LLUC, EL PAGA CONVERTIT, AL TERME DE LA LLARGA MARXA DE JESÚS.

Sempre en l'espai del Temple on ensenyava, ell ha de fer front a l'encerclament dels seus adversaris (diumenge passat). Jesús en ocasió de l'admiració de certs deixebles davant la bellesa de les seves pedres anuncia la destrucció d'un edifici que els jueus miraven com el signe de la Presència de Deu enmig del seu poble, i exhorta els seus a restar fermes, esperant la vinguda del Fill de l'home.

2. ... BONA NOVA PER AVUI

Unes lectures que són una crida a l'esperança i a la perseverança, perquè ve el Dia del Senyor:

+ Crida a l'esperança i a la perseverança, el missatge del profeta Malaquies als seus germans que, retornats de l'Exili entusiasmats, pateixen dolorosament una llarga crisi econòmica i social. Optant pel llenguatge figurat dels apocalipsis (fornal que consumeix els uns i il·lumina els altres), els convida a no dubtar del futur: per rudes i aspres que siguin les dificultats i els sofriments del present, Déu mantindrà les seves promeses: *. Però per a vosaltres, que venerau el meu nom, sortirà el sol de la felicitat, i els seus raigs seran saludables.*

+ Crida a l'esperança i a la perseverança, el discurs, en forma d'apocalipsis (tremolor de la terra, epidèmies, fams, signes del cel...) que Jesús adreça als seus deixebles sobre la fi dels temps, del que la destrucció del Temple en serà com el signe: no en quedarà pedra sobre pedra. Un discurs que Lluç repercuteix, uns cinquanta anys més tard, dirigit als seus lectors, però també, a través d'ells, a totes les generacions cristianes. Final d'un món sens dubte, la destrucció del Temple no ha marcat la fi del món; abans que arribi el Dia del Senyor, els deixebles de Jesús necessàriament afrontaran les tempestes de la història i, a exemple del seu Mestre, coneixeran la persecució: açò serà ocasió de donar testimoni. Però fins que arribi, no han de tenir por; els és assegurada la seva presència: *: jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa, i cap dels vostres acusadors no serà capaç de resistir-la o de contradir-la.(evangeli).*

+ Crida a l'esperança i a la perseverança, la posada en guàrdia de Pau dirigida als cristians que, convençuts de la proximitat del Dia del Senyor, estan temptats de viure en l'ociositat. Lluny de distanciar-los de les realitats quotidianes, la seva esperança els ha de desvetllar en les seves responsabilitats d'homes i dones . Que el prenguin com a model a imitar, ell que ha treballat per no ser una carrega per a ningú: *els ordenam i els recomanam en nom de Jesucrist, el Senyor, que treballin en pau per guanyar-se el pa que mengen. (segona lectura).*

EL DIA DEL SENYOR

L'expressió Dia del Senyor serveix per a designar el moment històric en que Déu vindrà a manifestar-se definitivament als homes, en la persona del seu Fill (Is 13, 9; 58, 13; Am 5, 18; So 1, 7). Són els profetes els qui posaran l'accent en la intervenció futura de Deu que vindrà a acabar la història. Pels bons serà el temps de la felicitat i, pels impius, el temps del càstig. Els primers cristians reprendran el llenguatge de l'Antic Testament per aplicar-lo a Jesús: és ell el Fill de l'home que vindrà a la fi dels temps (Lc 17, 24; Mt 24) Vindrà com un lladre (1 Tes 5, 3). El dia del Senyor es ja anticipat en la celebració litúrgica que actualitza aquesta presència. (Cf A. Marcedour, dins Les mots de la Bible, p. 68)

LA TAULA DE LA PARAULA APROFUNDIR AQUEST TEXT

Vers el 450 a. C., uns cinquanta anys després del retorn de l'Exili, l'entusiasme de la reinstal·lació en la Terra promesa ha donat pas a la desil·lusió. El futur sembla negre. La crisi política, econòmica i social es repeteix en una crisi moral i espiritual, tant que la situació present sembla oposar un desmentit formal als anuncis profètics. "Deu ens estima?", es pregunten alguns (Mal 1, 2). On es el Déu de la justícia? (Mal 2, 17). Escandalitzats pel triomf del qui cometen la impietat, s'arriben a demanar si no és en va servir Déu (Mal 3, 14).

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El LECTOR s'esforçarà en distingir bé:

L'ANUNCI DEL DIA DEL SENYOR:

Vindrà aquell dia abrusador com una fornal.

Dia del CASTIG pels tots els orgullosos i els injustos serán igual que rostoll, i aquell dia quan arribi, els incendiarà, no en deixarà ni l'arrel ni la tija, diu el Senyor de l'univers.

i Dia de SALVACIO per aquells que han posat la seva fe i la seva esperança: *Però per a vosaltres, que venerau el meu nom, sortirà el sol de la felicitat, i els seus raigs seran saludables.*

SALM 97

El salm 97 forma part dels salms del Regne de Deu. Convida en efecte a celebrar amb tots els instruments el Deu que ve enmig del seu poble, i convoca tota la creació a ajuntar-se a la seva aclamació: el Senyor que ve a governar el mon amb justícia i els pobles amb rectitud.

SEGONA LECTURA APROFUNDIR AQUEST TEXT

Al si de la jove comunitat cristiana de Tessalònica, alguns, argüint la proximitat del retorn del Senyor, han acabat vivint en la ociositat, sense fer res. Pau els llença una advertència :

Que prengui model d'ell que, en la seva preocupació per no ser una càrrega per a ningú, s'ha fet, en ells, apòstol del treball.

Que es recordin del vell precepte de Gènesis 3, 19: Guanyaràs el pa amb la suor del teu front .

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El LECTOR sabrà distingir en la seva proclamació:

L'ADREÇA habitual: Germans..

L'EXEMPLE DE PAU, a imitar:

Entre nosaltres no vivíem mai desvagats, i a ningú no demanàvem de franc el pa que menjàvem, sinó que ens escarrassàvem treballant nit i dia, per no afeixugar ningú dels vostres.

Oposat al COMPORTAMENT inacceptable D'ALGUNS que viuen desvagats i, a més de no treballar, es posen on no els demanen.

+ els crida a l'ordre: *A tots aquests, els ordenem i els recomanem en nom de Jesucrist, el Senyor, que treballin en pau per guanyar-se el pa que mengen*

COMENTARI A L'EVANGELI

D'un signe, amenaçador de la presència de Déu...

Jesús ensenya en el Temple la restauració del qual, començada per Herodes el Gran a partir de l'any 20 abans de la nostra era, no serà acabada fins l'any 63 després de Jesucrist.

Les recents excavacions han permès de posar a la llum uns fonaments gegantescos- una de les pedres no pesa menys de 370 tones- que donen una idea d'un esplendor del que Tàcit, historiador llatí, se'n fa ressò.

"Alguns", dels que Lluc no precisa si es tracta de deixebles, es meravellen davant de la bellesa de les pedres d'un edifici que era vist com el signe de la presència de Déu enmig del seu poble.

Prenent un punt de vista contrari al del seu auditori Jesús anuncia ni mes ni menys que la seva destrucció serà total: *que tot serà destruït: No quedarà pedra sobre pedra.*». Lluc no ens diu res de l'esglai, de l'estupor dels testimonis, però ens aporta les seves preguntes frissoses que es

queden sense resposta: *Mestre, ¿quan serà tot açò i quin senyal anunciarà que està a punt de succeir?* – demanen. Pel que fa als lectors de Lluc, que ja hauran conegut aquesta destrucció efectiva del Temple de Jerusalem, es demanaran si aquest esdeveniment tràgic no s'ha de llegir com a signe de l'eminència del Retorn de Crist.

Fi d'un mon , certament, la ruïna del Temple no serà per tant la fi del mon, afirma Jesús en la continuació del seu discurs, molt marcat per les imatges tradicionals de la literatura apocalíptica. Que els seus deixebles no es deixin enganyar per personatges que no deixaran d'aixecar-se per anunciar molt propera la vinguda de l'hora H. L'aparició inevitable de falsos profetes, els capgiraments polítics, de la proximitat del final: , *no us alarmeu – deia Jesús- . Açò ha de succeir primer, però la fi no vindrà de seguida.»*

... a l'anunci d'una nova presència, fins a la fi dels temps

Abans de la Fi, els cristians, amb els seus germans en humanitat i com ells, hauran d'enfrontar les peripècies i les tempestes de la historia: guerres, revoltes, tremolors de terra, epidèmies, fams... I els deixebles d'un Mestre que ha estat perseguit per la justícia, coneixeran al seu torn la persecució: *se us enduran detinguts, us perseguiran, us conduiran a les sinagogues o a les presons, us presentaran als tribunals dels reis o als governadors, acusats de portar el meu nom.*

En aquest temps de l'Església sense cedir a la por o al pànic, que els deixebles sàpiguen interpretar amb discerniment, sense odi, els signes dels temps; que romanguin en la confiança total en l'èxit del Projecte de Déu; que caminin en la perseverança: *Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida.»*

Que guardin una fe inextirpable en la seva presència . Ressuscitat d'entre els morts, no parará d'assistir als seus amics en el seu testimoniatge (*martyr* en grec) fins davant dels seus perseguidors: *Feu propòsit des d'ara de no preparar-vos la defensa: jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa, i cap dels vostres acusadors no serà capaç de resistir-la o de contradir-la.*

Ho ha ben compres: la finalitat de Lluc 21 es menys descriure anticipadament al seu lectors el desenvolupament de la història que d'insuflar-li la força de mantenir el cap ben alt enmig de les dificultats i sofriments, de recordar-li que el temps present té un valor positiu: és allí que Déu fa el signe... Una tal esperança no minva la importància de les tasques terrenals, sinó que més tost en sostenen l'acompliment amb nous motius.